

tovavzi samogli prav lahko domazhe shito poshlahtiti, bres de bi jim treba bilo, ptujih plemenov napraviti fi. Ptuje shitne plemena se v nafhi semlji kmalo svershejo in od leta do leta flabji prihajajo; tega nam kashe ptuja pfheniza, ki se is otoka f. Helene dobiva, jezhen is Nampete, i. t. d.

Tudi per reji shivine ni vfelej potreba, de bi ptuje plemena v deshelo vodili, zhe fele fkerbno na to pasi, de fe med domazho nar lepfhi in imenitnifhi sa rejo ohrani; ravno taka fe tudi s shitam godi. Imenovan uzhenik nam osnani po fvojih vezhletnih fkufhnjah, in pravi, de je nar gotovfhi fredstvo domazhe shito poshlahtiti to le:

Poifhi na fvoji njivi tifti kraj, kjer nar lepfhi klafovje vidifh, in odlozhi ga od drusiga per shetvi, de ga bofh pofébej omlatil; po mlatvipa odberi od tega sopet nar boljfi in nar lepfhi sernje sa prihodno fetev. Zhe bofh 3 ali 4 leta saporedama takó ravnal, si bofh takó shlahtniga shita pridela, de ga bo veselje viditi in shitni kupzi se bodo tergali sa-nj. Ne mifli pa, de bi mogel per temu ravnanju fvojo njivo bolj gnojiti, kakor jo po navadi gnojifh, obdeluj in gnoji jo po ftari navadi; na táko visho bo shito vedno dobriga serna oftalo, zhe bi ravno vtegnilo, prihodnizh v flabji semljo priti.

S tem ravnanjam fo fi umetni Anglijani veliko shitnih plemenov napravili, od ktérifh ptujzi miflijo, de fo nove forte, in ktére jim po prav dragi zeni prodajajo.

Tudi per naf umni kmetovavzi takó she dolgo ravnajo, ki le to bolji sernje, kakor per naf pravijo: „sernje is kota“ — sa feme odlozhujejo; miflim pa, de nafhi kmetje vunder tó fhe takó ne obrajtajo, kakor gré.

Naj tedaj nafhi kmetovavzi te vezhlétne fkufhnje gori imenovaniga uzhenika pofnemajo in k fvojemu pridu oberijo; v malih letih se bodo preprizhali, koliko vezh od fedaj jim bodo njih njive dobizhka donefle, zhe bodo od leta do leta po tem pravilu na tanjko ravnali! —

Travnik, na ktérnu némfhka detela she 21 lét rafte.

Ako grefh, ljubi moj bravez, v Latermanovo f-hodifhe poleg Ljubljane, bodefh koj per sazhetku imenovaniga f-hodifha na levi ftani, memo ktériga tudi velika zelta v Terft pelje, travnik vidil, na ktérnu lepa némfhka (luzernfka) detela rafte. Vlastnik tega travnika s kofhnjo detele zelo polétje do posne jefeni takó ravná, de jo vedno le en kof nasprot pokofi, ter jo fvoji shivini poklada; komej je pa na sadnjimu konzu pokofhena bila, je sopet na pervimn konzu toliko sraftla, de je sa drugo kofhnjo pripravna, in takó dalje.

Ljubljanzhani se od refnize mojih befedi ravno

fedaj lahko preprizhajo, kér je na pervimu konzu imenovaniga travnika she vdrugizh detela tako velika, de jo bodo samogli kmalo kofiti.

Ta travnik mi je she davnaj takó dopadil, de fim uni dan ftariga gofp. Malizha, ki je vlastnik tega travnika, poprafhal: kako dolgo ta lepa detela she tukaj ftoji? „21 lét! — mi prijasno odgovori in pravi, de jo je dolgo zhasa po fhtirikrat ali zlo po pétkrat na leto kofil, nekaj lét fém pa po trikrat. Vfako leto — mi na dalje pravi — fim puftil travnik jefen v deshevnimu vremenu, ali pa v sazhetku ali pa pri konzu sime, kader je bil fhe s fnegam pokrit, s gnojnizo is ferilnikov (fekretov) pofhkropiti. Ta gnojniza s deshem ali fneshnizo smefhana, mu je prav dobro teknila, fizer bi mu prehuda vtegnila biti.“

To fo befede v kmetifhtvu svédeniga gofp. Malizha, ktére nafhim bravzam tukaj osnanim, in ktére poterdijo, kar fo gofpod — o — v 8 in 9 listu nafhifh Noviz od némfhke detele pifali. S veseljem fim tudi v Kukovi fhtazuni flifhal, de fo tukaj letaf na to perporozhvanje prav veliko tega femena prodali. De fe pa nobeden teh, ki fo némfhko detelo vfejali, kafal ne bo, mu je imenovani Malizhov travnik shiv porok, ako je le semlja sa-njo pripravna.

Dr. Bleiweis.

Sembilja.

(Na dalje.)

Tóde ni bila zadosti radovednim vražam in učenostim udanim Gerkam sama Šembilja; imeli so še druge vedeže, orakeljne po imenu, ktére so v manjšifh rečeh za svet poprašovali. K tém jo je perpihal vsak imeniten Gerk v svojih dvomih. Ni je bilo vojske začete, ni ga bilo miru sklenjeniga, ni bila dana nova postava, preden se ni imenitni orakelj zaslišal. Pópi, ktéri so per tih vražnih vedežifh služili, so urno vidili, kake lepe dobičke bi si od radovedniga ljudstva lahko pridobili vtegnili; zatorej so drage in žlahtne darove, ktére so samo bogatinci prinesti zamogli, od sleherniga terjali, ktéri se je ondi hotel posvetovati. Razun tega so pa še drugi dobiček dosegli; vedili so namreč, de prasto ljudstvo tó nar bolj obrajta, kar ne pozná, in to v nar veči časti ima, komur se približati ne sme. Tudi ti pópi so bili večidel najemniki, in so ravno takó zvito prerokvali, kakor Šembiljski. Skorej vsi odgovori so se lahko na dvojno razlagali.

V radovednosti in v vražah obojniga ljudstva so našli zadnjič še drugi pópi svoj vfakdanji kruh v tem, de so iz letanja ptičev in drobú bogovam v daritev zaklane živine prerokvali. Zdravi drob so deržali za srečno znaminje, posebno so bile pljuča prav na tanjko pregledane. Včasí je goljufija clo takó deleč šla, de so terdili, zaklana živina serca nima, kar je bilo strašno znaminje. Pa ne samo neúmne, tudi neusmiljene so te vraže bile. Pošten Gerk, Cimon po imenu, je mogel umreti, pa zakaj? zató — kér so mravlje kri zaklane živine na njegovo nogo nosile. V vojski in sovražtvu so čenčali prihodne reči iz živinskiga žolča, kér je sovražstvo grenjkó, ko žolč. Kako škodljivo zaupanje so Gerki v te vraže stavili,